

TESTE GRILĂ: DREPT PROCESUAL CIVIL, 2024

1. În caz de discordanță între normele Codului de procedură civilă și cele ale unei alte legi organice:
 - a. se aplică reglementările legii organice;
 - b. se aplică reglementările legii adoptate ulterior;
 - c. se aplică reglementările Codului de procedură civilă.
2. Noua lege procedurală:
 - a. se aplică cazurilor/situațiilor care au început și s-au încheiat în trecut;
 - b. duce la desființarea efectelor juridice deja produse ca rezultat al aplicării legii abrogate;
 - c. nu duce la modificarea efectelor juridice deja produse ca rezultat al aplicării legii abrogate.
3. De la data intrării în vigoare a noii legi procedurale:
 - a. efectele vechii legi încetează, dacă noua lege nu prevede altfel;
 - b. efectele vechii legi se mențin;
 - c. efectele vechii legi încetează, în cazuri expres prevăzute de legi organice.
4. Legea procedurală civilă care impune obligații noi ori stabilește sancțiuni procedurale noi sau suplimentare:
 - a. se aplică la examinarea cauzelor civile care se află pe rolul instanțelor de judecată;
 - b. se aplică imediat;
 - c. nu are putere retroactivă.
5. Caracterul public al dezbaterilor judiciare poate fi limitat:
 - a. în scopul prevenirii divulgării informațiilor care se referă la aspectele intime ale vieții;
 - b. în cazurile prevăzute de lege, doar la solicitarea părților;
 - c. în scopul asigurării securității participanților la proces.
6. Curtea Supremă de Justiție desfășoară:
 - a. ședințe publice doar cu înregistrare audio;
 - b. ședințe publice cu înregistrare video;
 - c. doar ședințe fără înștiințarea și audierea participanților la proces.
7. Judecarea cauzelor civile în instanțele judecătorești se desfășoară:
 - a. în limba de stat;
 - b. în limba română;
 - c. în limba pe care o posedă părțile.
8. Principiul egalității în fața legii și a justiției presupune:
 - a. posibilitatea părților de a dispune liber de modalitatea și mijloacele procedurale de apărare;
 - b. satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești;
 - c. aplicabilitatea aceleași legislații tuturor subiecților procesului civil.
9. În cadrul procedurii în cazul cererilor cu valoare redusă:

- a. aplicarea principiului contradictorialității are loc prin cercetarea directă și nemijlocită a probelor în ședință publică;
 - b. aplicarea principiului contradictorialității are loc, de regulă, în formă scrisă;
 - c. cu titlu de excepție, nu are loc aplicarea principiului contradictorialității.
10. Ridicarea excepției de neconstituționalitate:
- a. nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă, până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate, se amână pledoariile;
 - b. determină suspendarea procesului civil până la data intrării în vigoare a hotărârii Curții Constituționale;
 - c. determină încetarea procesului pe motivul imposibilității judecării cauzei în procedură civilă.
11. Ridicarea excepției de neconstituționalitate poate fi exercitată:
- a. de persoana interesată;
 - b. de instanța de judecată din oficiu ori de către una din părți sau reprezentantul acesteia;
 - c. de reclamant sau pârât.
12. Dacă nu sunt întrunite cumulativ condițiile privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, instanța:
- a. respinge ca inadmisibilă ridicarea excepției de neconstituționalitate printr-o încheiere nesusceptibilă de recurs;
 - b. refuză ridicarea excepției de neconstituționalitate odată cu pronunțarea asupra fondului cauzei;
 - c. refuză ridicarea excepției de neconstituționalitate printr-o încheiere care poate fi atacată odată cu fondul cauzei.
13. La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța verifică întrunirea inclusiv a condiției:
- a. obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;
 - b. Curtea Europeană a Drepturilor Omului sau Guvernul Republicii Moldova a inițiat o procedură de reglementare pe cale amiabilă într-o cauză pendinte împotriva Republicii Moldova;
 - c. ridicarea excepției de neconstituționalitate este acceptată de partea adversă.
14. Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul constituționalității:
- a. actelor administrative;
 - b. legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului;
 - c. actelor instanțelor judecătorești.
15. Cauzele civile se judecă în primă instanță:
- a. de un complet compus dintr-un judecător și un judecător-asistent;
 - b. de un singur judecător sau de un complet din 3 judecători;
 - c. de un complet din 3 judecători ai aceleiași instanțe.
16. În instanță de apel cauzele se judecă:

- a. de un complet compus din doi judecători;
 - b. în componența unui judecător (președinte) și altor 4 judecători;
 - c. de un complet compus dintr-un judecător (președinte al ședinței) și alți doi judecători.
17. Curtea Supremă de Justiție judecă recursurile:
- a. în complete de 3, 5 sau 9 judecători;
 - b. în componența unui judecător (președinte) și altor 2 judecători;
 - c. în componența unui judecător (președinte) și altor 4 judecători.
18. În caz de necesitate, instanța poate înlocui din oficiu greșierul cu un alt greșier:
- a. anunțând participanții la proces despre acest fapt;
 - b. pronunțând o încheiere nesusceptibilă de atac;
 - c. pronunțând o încheiere care poate fi atacată separat cu recurs.
19. Judecătorul care a luat parte la judecarea cauzei în instanță de apel nu mai poate participa:
- a. la examinarea cazurilor de scoatere a cererii de pe rol în temeiul art. 267 Cod de procedură civilă;
 - b. la judecarea ei în primă instanță, repetat, în instanță de apel și nici în instanță de recurs;
 - c. la examinarea cazurilor de încetare a procesului în temeiul art. 265 lit. a) și b) Cod de procedură civilă.
20. Inadmisibilitatea participării repetate a judecătorului la judecarea aceleiași cauze nu au incidență asupra:
- a. cazurilor de refuz de primire a cererii de chemare în judecată în temeiul art. 169 Cod de procedură civilă;
 - b. judecarea cauzei în instanță de apel;
 - c. judecarea cauzei în ordine de recurs împotriva deciziilor instanțelor de apel.
21. Judecătorul care judecă cauza urmează a fi recuzat, dacă:
- a. este frecvent în atenția mass-media, descriind atribuțiile judecătorului în actul de înfăptuire a justiției;
 - b. a pronunțat un act de dispoziție cu care nu este de acord un participant la proces;
 - c. la judecarea anterioară a cauzei a participat în calitate de greșier.
22. Judecătorul este obligat să se abțină de la judecată, dacă:
- a. anterior, a dispus respingerea pretențiilor ca fiind tardive;
 - b. se află în raporturi de rudenie până la al patrulea grad inclusiv cu vreuna dintre părți;
 - c. anterior, a dispus încetarea procesului în temeiul art. 265 lit. a) și b) Cod de procedură civilă.
23. Cererea de recuzare și cererea de abținere de la judecată pot fi înaintate:
- a. la orice etapă a procesului civil;
 - b. în cursul amânării deliberării pronunțării dispozitivului hotărârii.
 - c. până la începerea dezbaterii cauzei în fond.

24. În proces nu se admite:
- recuzarea judecătorului căruia i s-a încredințat verificarea temeiniciei recuzării declarate unui alt judecător;
 - recuzarea judecătorului când există alte împrejurări care pun la îndoială obiectivitatea și nepărtinirea lui;
 - recuzarea judecătorului care și-a expus opinia asupra cauzei care se judecă.
25. Nu se examinează și se anexează la materialele dosarului printr-o încheiere protocolară:
- declarația de abținere a judecătorului;
 - cererea de recuzare depusă fără a fi cunoscute temeiurile de drept și de fapt pentru înaintarea acesteia;
 - cererea de recuzare înaintată grefierului.
26. Înaintarea cererii de recuzare:
- conduce la suspendarea obligatorie a procesului până la soluționarea acesteia;
 - nu afectează continuitatea ședinței de judecată, însă, până la soluționarea acesteia, se amână etapa replicilor;
 - nu afectează continuitatea ședinței de judecată, însă, până la soluționarea acesteia, se amână pledoariile.
27. Cererea de recuzare se distribuie spre soluționare în mod aleatoriu prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor și se examinează:
- în ziua depunerii, fără înștiințarea pârâtului și a celorlalți participanți la proces;
 - în cel mult 5 zile lucrătoare din momentul repartizării;
 - în termen de 30 zile.
28. Instanța decide asupra recuzării în camera de deliberare:
- printr-o încheiere motivată, care nu se supune niciunei căi de atac decât o dată cu fondul hotărârii sau al deciziei;
 - printr-o încheiere nesusceptibilă de recurs;
 - printr-o încheiere ce poate fi contestată separat cu revizuire.
29. Dacă cererea de recuzare a fost admisă, cauza se examinează:
- de un alt judecător al unei alte instanțe din circumscripția aceleiași curți de apel;
 - de judecătorul care a examinat cererea de recuzare;
 - de un alt judecător sau de un alt complet de judecători al aceleiași instanțe.
30. Acțiunea de desfacere a căsătoriei intentată în sediul instanței de la domiciliul reclamantului, dacă în grija lui se află copii minori, reprezintă un caz de:
- competență teritorială alternativă;
 - competență teritorială generală;
 - competență excepțională.
31. Competența teritorială generală este stabilită pentru:
- intentarea acțiunii în oricare din sediile instanței, la alegerea reclamantului;
 - intentarea acțiunii în oricare din sediile instanței de la locul deschiderii moștenirii;

- c. intentarea acțiunii în oricare din sediile instanței în a cărei rază teritorială se află domiciliul pârâtului.
32. Acțiunea de intentare a procesului de insolabilitate a masei succesoriale se înaintează în:
- a. orice instanță în a cărei rază teritorială se află o parte din bunuri;
 - b. instanța de la locul deschiderii moștenirii;
 - c. instanța de la sediul transportatorului.
33. Competența excepțională este stabilită pentru:
- a. cererea privind instituirea măsurilor de ocrotire;
 - b. acțiunea cu privire la dreptul asupra terenurilor, subsolurilor, asupra unor case, încăperi, construcții, altor obiective fixate de pământ;
 - c. cererea privind confiscarea averii nejustificate în folosul statului.
34. Instanța sesizată ulterior va strămuta pretențiile la judecătoria sesizată mai întâi printr-o încheiere ce poate fi atacată cu recurs, în caz de:
- a. competență excepțională;
 - b. competență teritorială generală;
 - c. competență în caz de concurență a pretențiilor.
35. Acțiunea de reparare a prejudiciului cauzat prin condamnare ilegală poate fi intentată și:
- a. în oricare dintre sediile instanței de la domiciliul reclamantului;
 - b. în unul dintre sediile instanței în a cărei rază teritorială se află sediul procuraturii;
 - c. de la locul cauzării daunei.
36. Acțiunea împotriva mai multor pârâți cu diferite domiciliu se intentează în:
- a. instanța de la locul majorității probelor;
 - b. instanța de la domiciliul sau locul de aflare al unuia dintre ei, la alegerea reclamantului;
 - c. unul dintre sediile instanței în a cărei rază teritorială se află sediul procuraturii.
37. Instanța strămută cauza la o altă instanță:
- a. în cazul devenirii ei ulterioare de competența unei alte instanțe;
 - b. din motivul recuzării (abținerii de la judecată) unui sau mai multor judecători ori din alte motive întemeiate, substituirea judecătorilor săi devine imposibilă;
 - c. dacă reclamantul și pârâtul solicită strămutarea cauzei la domiciliul reclamantului.
38. În cazul în care cauza a fost reținută spre judecare cu încălcarea normelor de competență jurisdicțională:
- a. aceasta nu urmează a fi strămutată la o altă instanță;
 - b. strămutarea acesteia se face la o altă instanță din circumscripția aceleiași curți de apel;
 - c. strămutarea acesteia la o altă instanță se face în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, în temeiul unei încheieri motivate a instanței în care este intentat procesul.

39. Încheierea de strămutare a cauzei:
- se contestă separat cu recurs;
 - se contestă odată cu fondul cauzei;
 - nu se supune niciunei căi de atac, dar poate determina ridicarea unui conflict negativ de competență.
40. Strămutarea cauzei în cazul existenței bănuielii că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi știrbită de circumstanțele cauzei sau de calitatea participanților la proces se efectuează:
- de instanța de judecată în a cărei procedură se află cauza;
 - de către instanța ierarhic superioară, a cărei încheiere nu se supune niciunei căi de atac;
 - de un alt judecător din cadrul aceleiași instanțe.
41. Conflictul de competență dintre două sau mai multe judecătorii care nu țin de aceeași curte de apel se judecă de:
- Curtea Supremă de Justiție;
 - Curtea de Apel Chișinău;
 - Curtea Constituțională.
42. Instanța competentă să judece conflictul de competență:
- soluționează, cu invitarea participanților la proces, conflictul dintre instanțe printr-o încheiere, care nu se supune niciunei căi de atac;
 - soluționează, în termen de 2 luni de la parvenirea dosarului, conflictul dintre instanțe printr-o încheiere care poate fi atacată cu recurs;
 - soluționează, fără citarea participanților la proces, conflictul dintre instanțe printr-o încheiere, care nu se supune nici unei căi de atac.
43. Instanța judecătorească în fața căreia s-a ivit conflictul de competență jurisdicțională:
- scoate cererea de pe rol;
 - suspendă din oficiu procesul și înaintează dosarul către instanța în drept să soluționeze conflictul de competență;
 - ridică dosarul de la examinare, cu remiterea acestuia Curții Supreme de Justiție.
44. Se consideră participant la proces:
- intervenientul principal;
 - martorul;
 - expertul judiciar.
45. Parte în proces este:
- intervenientul accesoriu;
 - intervenientul principal;
 - reclamantul sau pârâtul.
46. Persoana fizică sau juridică prezumată, la momentul intentării procesului, ca subiect al raportului material litigios este:
- reclamantul;
 - intervenientul accesoriu;
 - procurorul.

47. Persoana care intervine în proces pentru a depune concluzii în apărarea drepturilor unor alte persoane este:
- parte în proces;
 - participant la proces;
 - subiect care contribuie la realizarea justiției.
48. De dreptul de renunțare la acțiune dispune:
- autoritatea publică pentru a depune concluzii;
 - reclamantul;
 - intervenientul accesoriu.
49. Participanții la proces sunt în drept:
- să avertizeze persoana care încalcă ordinea în ședință de judecată;
 - să înlăture din dezbateri tot ceea ce nu are legătură cu procesul;
 - să dea instanței explicații orale și scrise, să expună argumente și considerente asupra problemelor care apar în dezbaterile judiciare.
50. Drepturile, libertățile și interesele legitime ale minorilor cu vârsta de până la 14 ani sunt apărate în instanța judecătorească de:
- reprezentanții legali ai acestora;
 - persoanele interesate;
 - autoritatea publică pentru a depune concluzii.
51. Înaintarea cererii de modificare a temeiului sau obiectului acțiunii după începutul dezbaterilor judiciare determină instanța:
- să accepte cererea printr-o încheiere nesusceptibilă de recurs;
 - să restituie cererea părții, printr-o încheiere protocolară, pe motiv că aceasta constituie o acțiune nouă, care poate fi depusă în instanță în ordine generală;
 - să accepte cererea, dacă este acceptată de partea adversă.
52. Nu se consideră modificare a acțiunii, dacă reclamantul:
- înlocuiește pretențiile existente cu unele noi;
 - modifică temeiul pretenției;
 - mărește sau micșorează cuantumul pretențiilor.
53. De capacitatea de exercițiu al drepturilor procedurale civile dispune:
- în cazurile prevăzute de lege, entitatea care nu are personalitate juridică, dar dispune de organe de conducere proprii;
 - minorul cu vârsta cuprinsă între 14 și 18 ani;
 - minorul cu vârsta de până la 14 ani.
54. Instanța permite înlocuirea părții cu succesorul ei în drepturi:
- în cazul ieșirii uneia dintre părți din raportul juridic litigios, manifestată prin cesiune de creanță;
 - în cazul schimbării denumirii societății comerciale;
 - în cazul constatării insolvabilității societății comerciale.
55. Succesiunea în drepturile procedurale este posibilă:
- doar la faza executării silite a hotărârilor judecătorești;
 - în orice fază a procesului;

- c. doar la faza examinării cauzei în ordine de apel.
56. Încheierea instanței despre refuzul în admiterea succesorului:
- a. poate fi contestată odată cu fondul;
 - b. poate fi contestată separat cu recurs;
 - c. nu este susceptibilă de recurs.
57. În cazul coparticipării procesuale obligatorii:
- a. coparticipanții pot încredința reprezentarea lor în proces unuia sau mai multor coparticipanți;
 - b. coparticipanții nu pot încredința reprezentarea lor în proces unuia sau mai multor coparticipanți;
 - c. coparticipantul reprezentant confirmă împuternicirile generale prevăzute la art. 81 Cod de procedură civilă printr-o procură autenticată notarial.
58. Coparticiparea procesuală este obligatorie, dacă:
- a. există persoane care pot să își declare propriile pretenții asupra obiectului litigiului între părțile inițiale;
 - b. drepturile și obligațiile reclamanților sau pârâților decurg din aceleași temeieri de fapt sau de drept;
 - c. în urma pronunțării hotărârii, partea în proces obține un drept față de intervenientul accesoriu sau acesta poate înainta pretenții împotriva ei.
59. Dacă încheierea judecătorească prin care este respinsă cererea persoanei interesate de a interveni în proces în calitate de coparticipant obligatoriu a fost casată, instanța:
- a. reia examinarea cauzei de la faza dezbaterilor judiciare;
 - b. reia examinarea cauzei de la pregătirea cauzei pentru dezbateri judiciare;
 - c. reia etapa pledoariilor.
60. Admiterea examinării concomitente a mai multor pretenții înaintate de mai mulți reclamanți către același pârât, inclusiv în cazul când fiecare pretenție poate fi examinată și executată de sine stătător, când pretențiile se află în conexiune prin raportul material juridic dintre coparticipanți și când există posibilitatea examinării lor în aceeași procedură și de aceeași instanță, constituie un caz de:
- a. coparticipare procesuală facultativă;
 - b. coparticipare procesuală obligatorie;
 - c. intervenție principală.
61. Coparticipantul reprezentant al persoanei fizice confirmă împuternicirea specială de a renunța total sau parțial la pretențiile din acțiune:
- a. printr-o declarație scrisă pe proprie răspundere;
 - b. printr-o procură autenticată notarial;
 - c. printr-o cerere scrisă semnată de coparticipantul reprezentat.
62. Intervenientul principal are drepturi și obligații procesuale:
- a. de persoană interesată;
 - b. de martor;
 - c. de reclamant.
63. Intervenientul principal:

- a. nu are interes în proces și căreia îi sunt cunoscute, direct sau indirect, fapte referitoare la cauză;
 - b. formulează pretenții proprii cu privire la obiectul litigiului;
 - c. depune concluzii, potrivit funcției, în vederea apărării drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale altor persoane, a intereselor statului și ale societății.
64. În cazul în care constată că acțiunea intervenientului principal nu se raportează la obiectul litigiului, instanța:
- a. adoptă o încheiere prin care respinge examinarea concomitentă a acțiunii intervenientului principal cu acțiunea inițială a reclamantului;
 - b. adoptă o încheiere prin care refuză în primirea acțiunii intervenientului principal;
 - c. o restituie părții printr-o încheiere protocolară nesusceptibilă de recurs, cu posibilitatea depunerii acesteia în condiții generale.
65. Intervenientul principal poate interveni în proces:
- a. până la închiderea dezbaterilor judiciare în primă instanță;
 - b. în faza de pregătire a pricinii pentru dezbateri judiciare;
 - c. la orice fază a procesului.
66. Examinarea recursului asupra încheierii de respingere a examinării concomitentă a acțiunii intervenientului principal cu acțiunea inițială a reclamantului:
- a. nu afectează continuitatea ședinței de judecată, însă, până la pronunțarea deciziei instanței ierarhic superioare, se amână pledoariile;
 - b. nu afectează continuitatea ședinței de judecată, însă, până la pronunțarea deciziei instanței ierarhic superioare, se amână pronunțarea;
 - c. determină amânarea examinării cauzei până la pronunțarea deciziei instanței ierarhic superioare.
67. Intervenientul accesoriu are dreptul:
- a. de a cere executarea silită a hotărârii;
 - b. de a recunoaște acțiunea;
 - c. să ia cunoștință de materialele dosarului, să facă extrase și copii de pe ele.
68. Intervenientul accesoriu poate interveni într-un proces pornit între alte persoane:
- a. în orice instanță, până la închiderea dezbaterilor judiciare;
 - b. în faza de pregătire a pricinii pentru dezbaterile judiciare;
 - c. până la închiderea dezbaterilor judiciare în prima instanță.
69. Efectul neatragerii sau neintervenirii în proces a intervenientului accesoriu este:
- a. faptele și raporturile juridice stabilite prin hotărâre judecătorească irevocabilă sunt opozabile intervenientului accesoriu;
 - b. acțiunea de regres depusă împotriva intervenientului urmează a fi admisă;
 - c. faptele și raporturile juridice stabilite prin hotărâre judecătorească irevocabilă nu au efecte juridice la examinarea acțiunii de regres depuse împotriva intervenientului.
70. Partea interesată este obligată să înștiințeze intervenientul accesoriu despre pornirea procesului și să prezinte în judecată un demers, solicitând introducerea lui în proces, în cazul în care:

- a. intervenientul invocă un drept al său asupra obiectului litigiului sau un drept legat de acesta;
 - b. în urma pronunțării hotărârii, partea în proces obține un drept față de intervenientul accesoriu sau acesta poate înainta pretenții împotriva ei;
 - c. este necesar ca intervenientul să depună concluzii, potrivit funcției, în vederea apărării drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale altor persoane, a intereselor statului și ale societății.
71. Organele, organizațiile, persoanele fizice care au intentat proces în apărarea intereselor unor alte persoane:
- a. au dreptul de a încheia tranzacție;
 - b. au drepturi și obligații procedurale de reclamant, cu excepția dreptului de a încheia tranzacție și a obligației de a achita cheltuielile de judecată;
 - c. au drepturi și obligații procedurale de pârât.
72. Constituie caz privind adresarea în judecată de către autoritățile publice a cererii în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale unor alte persoane:
- a. depunerea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie în interesele victimei de către organul de poliție sau organul de asistență socială;
 - b. depunerea cererii de chemare în judecată de către soț în interesele reclamantului, împuternicit printr-o procură autentificată notarial;
 - c. depunerea cererii de chemare în judecată de către un angajat împuternicit al persoanei juridice.
73. Organele, organizațiile, persoanele fizice care au intentat proces în apărarea intereselor unor alte persoane:
- a. au dreptul de a încheia tranzacție;
 - b. au drepturi și obligații procedurale de reclamant, cu excepția dreptului de a încheia tranzacție și a obligației de a achita cheltuielile de judecată;
 - c. au drepturi și obligații procedurale de pârât.
74. În procesul civil, persoanele fizice pot fi reprezentate de:
- a. avocat sau avocat stagiar;
 - b. juriști atestați în modul prevăzut de lege;
 - c. persoane fizice în temeiul unei declarații pe proprie răspundere.
75. Reprezentanții legali apără în instanță drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanelor:
- a. care au capacitate deplină de exercițiu;
 - b. în privința cărora au fost instituite măsuri de ocrotire;
 - c. care nu au capacitate de folosință.
76. Reprezentantul care renunță la împuterniciri:
- a. nu are obligația de a înștiința instanța;
 - b. trebuie să înștiințeze imediat Uniunea Avocaților;
 - c. trebuie să înștiințeze atât reprezentatul cât și instanța cu cel puțin 10 zile înainte de data judecării cauzei sau înainte de expirarea termenelor de atac.
77. Actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale:

- a. sunt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși;
 - b. nu sunt obligatorii;
 - c. sunt obligatorii doar cu încuviințarea efectuată în termenul stabilit de judecător.
78. În mandatul avocatului urmează a fi indicat, sub sancțiunea nulității, dreptul:
- a. de a achita taxa de stat;
 - b. de a încheia tranzacții;
 - c. de a participa în ședința de judecată.
79. Instanța judecătorească solicită oficiului teritorial al Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat desemnarea unui avocat pentru parte sau intervenient:
- a. din oficiu, în toate cazurile;
 - b. dacă demonstrează lipsa mijloacelor financiare pentru angajarea unui avocat;
 - c. dacă domiciliul pârâtului nu este cunoscut.
80. Reprezentantul legal poate încredința reprezentarea în instanță judecătorească:
- a. unui avocat;
 - b. persoanei aflate în relație de concubinaj;
 - c. unui jurist atestat în modul prevăzut de lege.
81. Procesele persoanelor juridice se susțin în instanță de judecată:
- a. de către un curator special;
 - b. de către un angajat, doar dacă este asistat de un avocat;
 - c. de către organele lor de administrare, care acționează în limitele împuternicirilor atribuite prin lege, prin alte acte normative sau prin actele lor de constituire.
82. Împuternicirile persoanei juridice trebuie să fie formulate:
- a. într-o procură, eliberată și legalizată în modul stabilit de lege, semnată de către administrator sau de către altă persoană împuternicită;
 - b. într-un contract cu privire la prestările de servicii de asistență juridică;
 - c. într-o cerere scrisă, semnată de fondatorul persoanei juridice.
83. Împuternicirile date avocatului sau avocatului stagiar se atestă:
- a. printr-un contract individual de muncă;
 - b. printr-un mandat, eliberat de reprezentat și certificat de avocat;
 - c. printr-o declarație pe proprie răspundere.
84. Sub sancțiunea nulității în mandatul avocatului trebuie menționată expres:
- a. împuternicirea de a intenta acțiune reconvențională;
 - b. împuternicirea de reprezentare la etapa pledoariilor;
 - c. împuternicirea de a înainta cerere de recuzare judecătorului.
85. Termen de procedură este intervalul stabilit de:
- a. grefier;
 - b. părțile în proces;
 - c. lege sau de judecată (judecător).

86. Dacă ultima zi a termenului de procedură este nelucrătoare:
- acesta expiră în următoarea zi lucrătoare;
 - acesta expiră în aceeași zi;
 - începe să curgă un nou termen.
87. După ce constată că cererea a fost depusă în judecată fără a se respecta condițiile art. 166 și 167 alin. (1) lit. a), b), c) și e) Cod de procedură civilă, judecătorul emite o încheiere prin care:
- acordă un termen de cel mult trei luni pentru lichidarea neajunsurilor;
 - acordă un termen stabilit de lege pentru lichidarea neajunsurilor;
 - acordă un termen rezonabil pentru lichidarea neajunsurilor.
88. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci:
- ziua survenirii evenimentului nu se ia în considerare la calcularea termenului;
 - această zi se include în termen, doar în cazurile prevăzute de lege;
 - această zi se include în termen.
89. Actul de procedură pentru care este stabilit un termen poate fi îndeplinit:
- până la ora 22 a ultimei zile din termen;
 - până la ora 24 a ultimei zile din termen;
 - inclusiv și după ora 24 din ultima zi a termenului.
90. Nerespectarea termenului atrage după sine:
- decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură;
 - stabilirea unui nou termen de procedură;
 - amânarea ședinței de pregătire a pricinii pentru dezbaterile judiciare.
91. Participantului la proces care a omis, din motive întemeiate, termenul de îndeplinire a unui act de procedură stabilit de lege, instanța poate dispune:
- prelungirea termenului;
 - începerea curgerii unui nou termen;
 - repunerea în termen.
92. Curgerea termenului de procedură se suspendă:
- în cazul scoaterii cererii de pe rol;
 - odată cu suspendarea procesului;
 - în cazul încetării procesului.
93. Termenul de procedură stabilit de instanța de judecată poate fi prelungit pentru același temei:
- ori de câte ori se cere;
 - în cazurile prevăzute de lege;
 - o singură dată.
94. Termenul de procedură stabilit de lege:
- nu poate fi prelungit, fiind aplicabilă repunerea în termen;

- b. poate fi prelungit de fiecare dată, la solicitarea motivată a participantului la proces;
 - c. poate fi prelungit, la cerere, doar dacă este acceptată de partea adversă.
95. În cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură:
- a. nu poate fi dispusă repunerea în termen;
 - b. poate fi dispusă repunerea în termen;
 - c. se întrerupe termenul.
96. Încheierea judecătorească prin care este respinsă cererea de repunere în termen:
- a. nu este susceptibilă recursului;
 - b. poate fi atacată odată cu fondul cauzei de persoanele care nu au fost atrase în proces, dar sunt lezate în drepturi;
 - c. poate fi atacată cu recurs.
97. Cauzele civile se judecă în primă instanță:
- a. în termen de 45 de zile lucrătoare;
 - b. în termen rezonabil;
 - c. în termen de 30 zile de la finisarea etapei de pregătire a pricinii pentru dezbateri judiciare.
98. Criteriul de determinare a termenului rezonabil este:
- a. rezonanța publică a cauzei care se judecă;
 - b. volumul de lucru al judecătorului;
 - c. conduita instanței judecătorești și a autorităților relevante.
99. Se judecă de urgență și în mod prioritar:
- a. apărarea drepturilor și intereselor minorului;
 - b. cauzele privind încasarea datoriei;
 - c. cauzele privind desfacerea căsătoriei.
100. Examinarea cererii privind accelerarea procedurii de judecare a cauzei se face:
- a. cu invitarea participanților la proces, în termen de 5 zile lucrătoare, de către un alt judecător sau de un alt complet de judecată decât cel care examinează cauza;
 - b. în absența părților, în termen de 5 zile lucrătoare, de către un alt judecător sau de un alt complet de judecată decât cel care examinează cauza;
 - c. în absența părților, în ziua depunerii, de către un alt judecător sau de un alt complet de judecată decât cel care examinează cauza.
101. Instanța decide asupra cererii privind accelerarea procedurii de judecare a cauzei:
- a. printr-o încheiere motivată, prin care constată încălcarea termenului rezonabil de examinare a cauzei;
 - b. printr-o încheiere protocolară, prin care stabilește un termen rezonabil pentru examinarea cauzei;

- c. printr-o încheiere motivată, prin care fie obligă instanța care judecă cauza în fond să întreprindă un act procesual, stabilind, după caz, un anumit termen pentru accelerarea procedurii, fie respinge cererea.
102. Sancțiunile procedurale constau în:
- a. exercitarea abuzivă a unui drept procedural;
 - b. aplicarea amenzii judecătorești;
 - c. prelungirea termenului de procedură.
103. Obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii reprezintă:
- a. o metodă de apărare a drepturilor civile;
 - b. o sancțiune procedurală;
 - c. un principiu fundamental al dreptului procesual civil.
104. Neplata de către solicitantul expertizei judiciare a sumei pentru efectuarea acesteia:
- a. atrage decăderea din dreptul de a solicita repetat efectuarea expertizei judiciare;
 - b. nu constituie un temei pentru refuzul efectuării acesteia, cu obligația plății imediat după finalizarea acesteia;
 - c. nu constituie un temei pentru refuzul efectuării acesteia, doar cu încuviințarea instanței de judecată.
105. Participantul la proces poate fi îndepărtat din sală pentru tot timpul dezbaterilor judiciare:
- a. dacă a săvârșit încălcări procedurale;
 - b. dacă încalcă repetat ordinea în ședință de judecată;
 - c. dacă a fost avertizat de președintele ședinței în numele instanței.
106. Amenzile judiciare se aplică de către instanța judecătorească:
- a. în proporțiile stabilite de Codul de procedură civilă;
 - b. în proporțiile de până la 10 unități convenționale;
 - c. în proporțiile de până la 5 unități convenționale.
107. Amenzile judiciare se aplică de către instanța judecătorească:
- a. persoanelor care au săvârșit încălcări procedurale;
 - b. pârâtului care nu a prezentat referința în termenul stabilit;
 - c. minorilor care, la data săvârșirii încălcării procedurale, nu au împliniți 16 ani.
108. Aplicarea amenzii se stabilește:
- a. odată cu pronunțarea asupra fondului cauzei;
 - b. prin încheiere judecătorească, în ședința în care se examinează cauza;
 - c. prin încheiere protocolară nesusceptibilă de recurs.
109. Încheierea judecătorească privind aplicarea amenzii:
- a. poate fi atacată odată cu fondul cauzei;
 - b. poate fi atacată separat cu recurs până la devenirea irevocabilă a hotărârii;
 - c. nu se supune recursului.

110. Persoana sancționată prin încheiere judecătorească cu amendă:
- poate depune în termen de 30 zile de la pronunțare o cerere de reexaminare a încheierii în vederea anulării;
 - poate solicita înlocuirea amenzii cu o altă sancțiune procedurală;
 - nu dispune de dreptul de a solicita anularea amenzii.
111. Cheltuielile de judecată se compun din:
- taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei;
 - taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei;
 - taxa de stat și taxa de timbru.
112. În acțiunile nepatrimoniale taxa de stat se determină:
- în proporții fixe, conform Legii taxei de stat nr. 213/2023;
 - în funcție de caracterul și valoarea acțiunii;
 - în funcție de situația materială și de probele prezentate în acest sens de persoana fizică sau juridică.
113. Taxa de timbru:
- este susceptibilă de amânare;
 - nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eșalonare, cu excepțiile prevăzute de Legea taxei de stat nr. 213/2023;
 - este susceptibilă de eșalonare.
114. Suma de bani plătită ca taxă de timbru:
- la cerere, se compensează din contul părții care a pierdut procesul;
 - este suportată de instanța de judecată;
 - nu se restituie și nici nu se compensează din contul părții care a pierdut procesul.
115. Judecătorul, până la acceptarea cererii de chemare în judecată:
- din oficiu dispune scutirea plății de stat;
 - la cererea părții, poate dispune scutirea de plata taxei de stat, ținând cont de situația materială a acesteia;
 - nu este în drept să soluționeze cererea părții privind scutirea de plata taxei de stat.
116. Dacă reclamantul nu a achitat taxa de stat și/sau taxa de timbru în cuantumul prevăzut de lege, instanța:
- scoate cererea de pe rol;
 - încetează procesul;
 - restituie cererea.
117. Judecătorul instanței de fond, la cererea părții, poate dispune eșalonarea plății taxei de stat:
- până la acceptarea de către instanța de apel a cererii de apel;
 - până la examinarea chestiunii admisibilității cererii de recurs în instanța de recurs;
 - până la finalizarea dezbaterilor judiciare.

118. Valoarea acțiunii se determină din suma totală a obligațiilor de plată pe un an în acțiunile:
- pentru plata pensiei de întreținere;
 - de reziliere a contractului de locațiune;
 - de încasare a datoriilor rezultate din facturi.
119. Din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile:
- de salarizare a angajatului împuternicit al persoanei juridice;
 - de executare a actelor judiciare;
 - pentru eliberarea copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătorești.
120. Taxa de stat nu se achită pentru:
- depunerea acțiunii de către intervenientul principal;
 - depunerea recursului împotriva încheierilor judecătorești;
 - depunerea acțiunii reconvenționale.
121. Taxa de stat plătită se restituie în cazul:
- scoaterii cererii de pe rol;
 - admiterii integrale a acțiunii reclamantului;
 - respingerii parțiale a acțiunii reclamantului.
122. În caz de respingere a acțiunii, cheltuielile de judecare a cauzei suportate de instanță, precum și taxa de stat:
- nu se compensează nici într-un caz;
 - se încasează la buget de la reclamant, dacă acesta nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată;
 - se încasează la buget de la pârât.
123. Cheltuielile de asistență juridică se compensează părții care a avut câștig de cauză, dacă:
- persoană juridică a fost reprezentată de către un salariat al său;
 - aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat;
 - aceasta a fost reprezentată în judecată de soț, care este licențiat în drept și este împuternicit printr-o procură autentificată notarial.
124. Dacă cererea a fost scoasă de pe rol conform art. 267 lit. a), d)–h), k) și k¹) Cod de procedură civilă, prin încheierea respectivă, instanța:
- dispune în mod obligatoriu încasarea cheltuielilor suportate de instanța de judecată de la reclamant;
 - dispune încasarea cheltuielilor suportate de instanța de judecată doar în cazurile prevăzute de lege;
 - trece în contul statului cheltuielile suportate de instanța de judecată.
125. Condițiile de exercitare a dreptului la acțiune sunt:
- absența unei hotărâri judecătorești irevocabile sau a unei încheieri judecătorești irevocabile pe același litigiu;
 - capacitatea de folosință a drepturilor procedurale civile;
 - respectarea formei și conținutului cererii de chemare în judecată.
126. În caz de absență a unei condiții de intentare a acțiunii, instanța:

- a. refuză în primirea cererii de chemare în judecată;
 - b. restituie cererea de chemare în judecată;
 - c. încetează procesul civil.
127. În cererea de chemare în judecată se indică:
- a. circumstanțele de fapt și de drept pe care reclamantul își întemeiază pretențiile;
 - b. în toate cazurile – poșta electronică a pârâtului;
 - c. în toate cazurile – date despre respectarea procedurii de soluționare prealabilă a litigiului pe cale extrajudiciară.
128. Reclamantul poate formula în cererea de chemare în judecată:
- a. doar o singură pretenție, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii;
 - b. doar o singură pretenție;
 - c. mai multe pretenții, conexe prin temeiurile apariției sau prin probe.
129. Judecătorul acceptă cererea de chemare în judecată:
- a. printr-o încheiere nesusceptibilă de recurs, în decurs de 5 zile de la repartizare, dacă legea nu prevede altfel;
 - b. printr-o încheiere care poate fi contestată odată cu fondul cauzei, în decurs de 5 zile lucrătoare;
 - c. printr-o încheiere care poate fi contestată separat cu recurs, în termen rezonabil.
130. Judecătorul refuză să primească cererea de chemare în judecată, dacă:
- a. aceasta nu este semnată;
 - b. constată că cererea a fost depusă în judecată fără a se respecta forma și cuprinsul cererii de chemare în judecată;
 - c. cererea nu urmează a fi judecată în instanță judecătorească în procedură civilă.
131. Judecătorul restituie cererea de chemare în judecată, dacă:
- a. instanța nu este competentă să judece cauza;
 - b. aceasta este vădit neîntemeiată;
 - c. aceasta este depusă cu încălcarea termenului general de prescripție extintivă.
132. După ce constată că cererea a fost depusă în judecată fiind însoțită de înscrisuri care sunt făcute într-o limbă străină, judecătorul adoptă o încheiere:
- a. de acceptare a cererii de chemare în judecată;
 - b. de restituire a cererii de chemare în judecată;
 - c. de a nu da curs cererii.
133. Refuzul judecătorului de a primi cererea de chemare în judecată:
- a. exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant, cu aceeași acțiune împotriva aceluiași pârât, cu același obiect și aceleași temeiuri;
 - b. nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant, cu aceeași acțiune, împotriva aceluiași pârât, cu același obiect și aceleași temeiuri, dacă reclamantul a lichidat încălcările;
 - c. permite adresarea repetată într-o altă instanță de judecată.
134. Restituirea cererii de chemare în judecată:

- a. nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant, cu aceeași acțiune, împotriva aceluiași pârât, cu același obiect și aceleași temeuri, dacă reclamantul a lichidat încălcările;
 - b. se consideră depusă la data prezentării inițiale în judecată, dacă persoana care a depus cererea îndeplinește în termen toate cerințele enumerate în încheierea judecătorului;
 - c. exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant, cu aceeași acțiune împotriva aceluiași pârât, cu același obiect și aceleași temeuri.
135. Dacă persoana care a depus cererea nu îndeplinește în termen toate cerințele enumerate în încheierea judecătorului, prin care nu s-a dat curs cererii:
- a. la cererea motivată, cererea se consideră depusă la data prezentării inițiale în judecată;
 - b. ea nu se consideră depusă și, împreună cu actele anexate, se restituie reclamantului printr-o încheiere judecătorească ce poate fi atacată cu recurs;
 - c. ea nu se consideră depusă și, împreună cu actele anexate, se refuză în primirea acesteia printr-o încheiere judecătorească ce nu este susceptibilă de recurs.
136. Excepția de tardivitate poate fi invocată:
- a. de către revizuent;
 - b. de către reclamant;
 - c. de către persoana în a cărei favoare a curs prescripția.
137. Excepția de tardivitate poate fi invocată:
- a. în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare;
 - b. până la închiderea dezbaterilor judiciare;
 - c. la etapa pledoariilor.
138. Dacă este ridicată excepția de tardivitate a acțiunii, iar reclamantul solicită repunerea în termen, instanța de judecată:
- a. examinează doar excepția de tardivitate;
 - b. examinează excepția de tardivitate concomitent cu cererea de repunere în termen;
 - c. examinează excepția de tardivitate și cererea de repunere în termen odată cu pronunțarea asupra fondului cauzei.
139. Dacă nu se dispune repunerea în termen și/sau se admite excepția de tardivitate, instanța de judecată:
- a. emite o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul și continuă examinarea cauzei;
 - b. încetează procesul printr-o încheiere motivată care poate fi atacată cu recurs;
 - c. respinge acțiunea ca fiind tardivă printr-o încheiere motivată care poate fi atacată cu recurs.
140. Acțiunea reconvențională se intentează:
- a. în instanța care judecă acțiunea inițială;
 - b. în instanța în a cărei rază teritorială se află domiciliul reclamantului;
 - c. în instanța în a cărei rază teritorială se află bunurile reclamantului.
141. Intentarea acțiunii reconvenționale se face conform:

- a. regulilor generale de intentare a acțiunii;
 - b. regulilor generale de intentare a acțiunii, cu excepțiile prevăzute în acest sens;
 - c. regulilor speciale prevăzute de alte legi conexe.
142. Judecătorul nu va accepta acțiunea reconvențională, dacă:
- a. judecarea ei simultană cu acțiunea inițială ar împiedica soluționarea rapidă și justă a litigiilor;
 - b. admiterea ei exclude, total sau parțial, admiterea acțiunii inițiale;
 - c. aceasta urmărește compensarea pretenției inițiale.
143. Dreptul de a intenta acțiune reconvențională:
- a. nu trebuie menționat expres în procura eliberată reprezentantului persoanei juridice;
 - b. este o împuternicire generală de reprezentare în judecată;
 - c. trebuie menționat expres, sub sancțiunea nulității, în mandatul eliberat avocatului.
144. Are dreptul să intenteze împotriva reclamantului o acțiune reconvențională:
- a. intervenientul accesoriu;
 - b. pârâtul;
 - c. intervenientul principal.
145. Dacă pârâtul depune acțiune reconvențională după începerea dezbaterilor judiciare, instanța:
- a. primește acțiunea reconvențională, dacă întrunește condițiile prevăzute de lege;
 - b. primește acțiunea reconvențională, dacă a fost depusă până la finalizarea examinării cauzei în fond;
 - c. o restituie părții printr-o încheiere protocolară nesusceptibilă de recurs, cu posibilitatea depunerii acesteia în condiții generale.
146. Notarea acțiunii în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului, reprezintă:
- a. măsură de asigurare a acțiunii;
 - b. delegație judecătorească;
 - c. măsură de asigurare a probelor.
147. Anularea măsurii anterioare de asigurare a acțiunii se soluționează:
- a. cu dispunerea citării participanților la proces, dacă se apreciază acest fapt ca fiind necesar;
 - b. fără invitarea participanților la proces;
 - c. în ședință de judecată, iar participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței.
148. În cazul în care reclamantul nu depune cauțiunea pentru asigurarea acțiunii în termenul stabilit de instanță, aceasta din urmă:
- a. emite o încheiere imediat executorie de anulare a măsurilor de asigurare a acțiunii;
 - b. emite o încheiere prin care stabilește un nou termen de depunere a cauțiunii;
 - c. explică reclamantului consecințele nerespectării acestei obligații.

149. În vederea asigurării acțiunii, judecătorul este în drept:
- să dispună scoaterea cererii de pe rol;
 - să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte;
 - să dispună respingerea excepției de tardivitate.
150. Dacă cererea de asigurare a acțiunii este formulată în timpul ședinței de judecată, aceasta se soluționează de către instanță:
- în ședința respectivă, indiferent de absența unor participanți la proces;
 - în termen de 24 de ore de la depunere;
 - în termen de cel mult trei zile de la depunere, cu înștiințarea participanților la proces absenți.
151. Dacă cererea de asigurare a acțiunii este depusă concomitent cu cererea de chemare în judecată, aceasta se soluționează:
- în cadrul primei ședințe de pregătire a pricinii pentru dezbaterile judiciare, cu înștiințarea pârâtului și a celorlalți participanți la proces;
 - în termen de 3 zile lucrătoare de la acceptarea cererii de chemare în judecată;
 - în ziua emiterii încheierii privind acceptarea cererii de chemare în judecată, fără înștiințarea pârâtului și a celorlalți participanți la proces.
152. Asigurarea acțiunii se admite:
- chiar dacă modalitatea de asigurare a acțiunii nu se află în corelație cu obiectul acțiunii înaintate;
 - în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești;
 - doar în cazurile prevăzute de lege.
153. Încheierea de asigurare a acțiunii:
- se execută imediat, în ordinea stabilită pentru executarea actelor judecătorești;
 - devine executorie după verificarea legalității acesteia în ordine de recurs de către instanța ierarhic superioară;
 - se executată imediat, la expirarea termenului de 15 zile din data pronunțării.
154. Depunerea recursului împotriva încheierii de asigurare a acțiunii:
- nu suspendă examinarea cauzei și executarea încheierii;
 - suspendă executarea încheierii;
 - nu afectează continuitatea ședinței de judecată, însă, până la pronunțarea deciziei instanței ierarhic superioare, se amână deliberarea.
155. Pârâtul este în drept să intenteze împotriva reclamantului acțiune în reparație a prejudiciului cauzat prin măsurile de asigurare a acțiunii, luate la cererea acestuia, indiferent de vinovăția reclamantului:
- dacă hotărârea de respingere a acțiunii reclamantului a devenit definitivă;
 - dacă hotărârea de respingere a acțiunii reclamantului a devenit irevocabilă;
 - imediat după pronunțarea încheierii de scoatere de pe rol a acțiunii reclamantului.
156. În calitate de probe în cauze civile se admit:
- elementele de fapt constatate din probe materiale;
 - elementele de fapt constatate din înscrisuri neautentificate;

- c. cele obținute cu încălcarea legii, dacă sunt încuviințate de reprezentantul legal al părții.
157. Toate probele se prezintă, sub sancțiunea decăderii:
- a. după încheierea pledoariilor, dar până la retragerea pentru deliberare;
 - b. în termenul stabilit de instanța de judecată, în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, dacă legea nu prevede altfel;
 - c. în cadrul dezbaterilor judiciare.
158. În privința faptelor stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată:
- a. partea în proces este degrevată de probațiune;
 - b. partea în proces urmează să le probeze prin prezentarea înscrisurilor suplimentare;
 - c. partea în proces urmează să prezinte proba cu martori.
159. Faptele care, conform legii, sunt prezumate a fi stabilite:
- a. oricum, trebuie dovedite de persoana în a cărei favoare se prezumă;
 - b. nu trebuie dovedite de persoana în a cărei favoare se prezumă;
 - c. se consideră veridice, dacă instanța constată prin cercetare și comparare cu alte probe că datele pe care le conțin corespund realității.
160. Faptele invocate de una din părți:
- a. trebuie dovedite în toate cazurile;
 - b. nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat;
 - c. trebuie dovedite, la cererea unui participant la proces.
161. Probele în cauze civile:
- a. servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei;
 - b. contribuie doar la aprecierea cuantumului cheltuielilor de judecată;
 - c. servesc doar ca argumente invocate de instanță la respingerea unor probe.
162. Obligația probațiunii în judecată îi aparține:
- a. pârâtului care a recunoscut acțiunea;
 - b. părții în proces care nu a negat faptele invocate de una din părți;
 - c. părții care invocă circumstanțe drept teme al pretențiilor și obiecțiilor sale, dacă legea nu dispune altfel.
163. În calitate de mijloace de probă în cauze civile se admit:
- a. explicațiile părților;
 - b. înscrisurile neautentificate;
 - c. înregistrările audio-video ascunse, dacă nu sunt permise prin lege.
164. Regula pertinentei probelor reprezintă:
- a. reținerea spre examinare și cercetare numai a probelor care au legătură cu circumstanțele invocate în acțiune și care fac obiectul probațiunii;
 - b. reținerea spre examinare și cercetare numai a probelor prezentate de reclamant;
 - c. repartizarea sarcinii de probațiune.

165. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de:
- instanța judecătorească;
 - reclamant;
 - intervenientul accesoriu.
166. Instanța nu contribuie la adunarea și prezentarea probelor:
- în cazul indicării circumstanțelor care ar putea fi confirmate sau infirmate prin acea probă;
 - în cazul constatării că proba reclamată este în mod vădit lipsită de relevanță;
 - în cazul indicării cauzelor ce împiedică dobândirea probei.
167. Probele se reclamă de către instanța de judecată:
- din oficiu, de fiecare dată când instanța de judecată consideră necesar;
 - la solicitarea martorului;
 - la solicitarea participantului la proces, dacă în procesul de colectare a probelor apar dificultăți.
168. Martor poate fi:
- orice persoană care nu are interes în proces și căreia îi sunt cunoscute, direct sau indirect, fapte referitoare la cauză;
 - orice persoană;
 - persoanele care, din cauza vârstei fragede ori a dizabilității, nu sunt în stare să înțeleagă just faptele și să depună asupra lor mărturie veridică.
169. Nu pot fi citați în judecată și audiați în calitate de martori:
- persoanele care nu au interes în proces și cărora le sunt cunoscute, direct sau indirect, fapte referitoare la cauză;
 - deputații – referitor la datele care le-au devenit cunoscute în virtutea îndeplinirii obligațiilor de deputat;
 - judecătorii, referitor la problemele apărute în dezbaterile circumstanțelor cauzei în camera de deliberare la pronunțarea hotărârii sau sentinței.
170. În instanța de apel participanții la proces au dreptul:
- să prezinte noi probe, dacă au fost în imposibilitatea să o facă la examinarea cauzei în prima instanță;
 - să prezinte oricând noi probe, indiferent de obiecțiile părții adverse;
 - să prezinte noi probe, dacă instanța de apel sau partea adversă acceptă.
171. Explicațiile date de părți asupra circumstanțelor care le sunt cunoscute și care au importanță în proces:
- au forță probantă prestabilită pentru instanța de judecată;
 - urmează a fi verificate și evaluate deopotrivă cu celelalte probe;
 - nu urmează a fi evaluate deopotrivă cu celelalte probe.
172. Recunoașterea acțiunii sau a faptelor efectuată în primă instanță:
- își păstrează veridicitatea și în instanțele ierarhic superioare;
 - nu își păstrează veridicitatea și în instanțele ierarhic superioare;
 - își păstrează veridicitatea doar în instanța de fond.

173. Martorii audiați în prima instanță:
- nu pot fi audiați în instanța de apel;
 - pot fi citați în apel la discreția instanței;
 - pot fi citați în instanța de apel, dacă în cererea de apel se contestă depozițiile lor.
174. Audierea martorului se înregistrează audio și, după caz, video:
- cu anexarea declarațiilor în scris la materialele dosarului;
 - cu anexarea suportului digital al înregistrării declarațiilor la materialele dosarului, fapt care se consemnează în procesul-verbal al ședinței;
 - cu efectuarea mențiunii respective în procesul-verbal al ședinței de judecată.
175. Copiile de pe documentele prezentate în judecată de către participantul la proces:
- se înmânează participanților la proces care nu dispun de ele;
 - se înmânează participanților la proces doar la cerere;
 - se înmânează doar părților în proces.
176. Expertiza judiciară, în calitate de mijloc de probă în cauze civile:
- are pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită;
 - nu are pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea acesteia;
 - în toate cazurile este obligatorie pentru instanța judecătorească fără aprecierea acesteia.
177. Sechestrarea bunurilor ca măsură de asigurare a acțiunii se efectuează:
- la discreția instanței de judecată;
 - în limita valorii revendicărilor din acțiune;
 - în mărimea solicitată de reclamant în cererea de asigurare a acțiunii.
178. Lipsa împuternicirii de a semna cererea, în procura eliberată reprezentantului persoanei juridice, constituie temei de:
- restituire a cererii de chemare în judecată;
 - refuz de a primi cererea de chemare în judecată;
 - încetare a procesului.
179. În cazul în care, la momentul depunerii cererii, determinarea valorii acțiunii este dificilă, taxa de stat:
- nu se plătește, urmând a fi stabilită ulterior de către instanța de judecată;
 - se plătește cu aproximație, urmând să se încaseze ulterior o taxă suplimentară în corespundere cu partea din valoarea acțiunii, pentru care nu s-a plătit taxă de stat la momentul depunerii cererii;
 - se plătește parțial, urmând a fi solicitată eşalonarea acesteia.
180. Dacă organele care au intentat proces își retrag acțiunea înaintată în interesul reclamantului, iar acesta nu dorește să intervină în proces:
- ultimul nu poate cere examinarea cauzei în fond;
 - nu îl privează pe ultimul de dreptul de a cere examinarea cauzei în fond;

- c. constituie caz de restituire a cererii, ca fiind depusă în numele persoanei interesate de către o persoană neîmputernicită de a porni și a susține procesul.
181. Nu poate servi ca probă:
- a. înregistrarea audio-video ascunsă, dacă nu este permisă prin lege;
 - b. înregistrarea audio-video ascunsă efectuată într-o cauză penală;
 - c. înregistrarea audio-video ascunsă.
182. Nu poate fi obiect de cercetare a expertizei judiciare:
- a. psihicul uman;
 - b. caracterul ilicit al faptelor;
 - c. veridicitatea înscrisurilor.
183. După complexitatea domeniilor științifice aplicate la efectuarea expertizelor judiciare, acestea se clasifică în:
- a. de bază și complexe;
 - b. monospecializate și complexe;
 - c. individuale și în comisie.
184. Asigurarea probelor înainte de intentarea procesului în instanță judecătorească se poate efectua de:
- a. avocat;
 - b. notar;
 - c. organul de poliție.
185. Participanții la proces pot solicita, sub sancțiunea decăderii din acest drept, scoaterea cererii de pe rol doar în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, dacă:
- a. cererea este semnată sau este depusă în judecată de o persoană neîmputernicită;
 - b. instanța a amânat sau a eșalonat plata taxei de stat, iar reclamantul nu a plătit-o în termenul stabilit de instanță;
 - c. părțile au solicitat examinarea cauzei de către judecata arbitrală.
186. În cazul în care nu se cunoaște locul de aflare a pârâtului, instanța judecătorească este obligată să dispună căutarea lui în cauzele civile cu privire la:
- a. încetarea dreptului de proprietate;
 - b. încasarea pensiei de întreținere;
 - c. repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune.
187. Martorii prezenți înainte de audierea lor sunt îndepărtați din sala de ședințe:
- a. în toate cazurile;
 - b. dacă încalcă ordinea în sala de ședințe;
 - c. dacă partea care a cerut audierea lor nu a achitat taxa de stat.
188. Constituie mijloace de probă în procesul civil explicațiile date de:
- a. reprezentanții părților;
 - b. intervenienții principali;
 - c. martori.

189. Declarația privind cunoașterea obligațiilor și răspunderii martorului care depune declarații prin intermediul videoconferinței:
- se semnează olograf și se certifică de notar;
 - se exprimă în mod verbal în prezența reprezentantului instituției care asigură audierea și identificarea martorului;
 - se expediază instanței de judecată prin intermediul poștei electronice.
190. Instanța de judecată va cere părții să se prezinte personal în fața judecății, dacă:
- pretențiile sau obiecțiile acesteia nu pot fi examinate în lipsa ei;
 - cealaltă parte solicită să-și dovedească pretențiile sau obiecțiile prin ascultarea părții adverse;
 - aceasta nu a depus referință sau obiecții la referință.
191. Audierea prin intermediul videoconferinței a participantului la proces poate avea loc:
- la domiciliul persoanei, dacă aceasta este înregistrată în prealabil într-un registru al instanței de judecată;
 - la sediul autorității publice locale, dacă se poate verifica identitatea participantului;
 - la sediul misiunii diplomatice sau al oficiului consular al Republicii Moldova, care dispun de mijloace tehnice corespunzătoare și verifică identitatea participantului.
192. Sunt investite cu putere de lucru judecat:
- faptele constatate printr-o hotărâre irevocabilă;
 - obligațiile impuse părților printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă;
 - raporturile juridice născute în temeiul hotărârii judecătorești irevocabile.
193. În cazul în care unul dintre participanți face o declarație de defăimare a probei ca fiind falsă, instanța de judecată:
- poate dispune efectuarea expertizei;
 - va dispune suspendarea procesului până la elucidarea probei falsului;
 - va exclude proba și va examina cauza în continuare.
194. La finalizarea examinării cauzei pe fond instanța de judecată clarifică, dacă:
- părțile nu intenționează să se împace;
 - părțile nu mai au cereri și demersuri;
 - participanții la proces au pretenții legate de compensarea cheltuielilor de judecată.
195. Întreruperea ședinței de judecată poate fi dispusă de instanță pentru prezentarea unei probe, dacă:
- proba respectivă este esențială pentru examinarea cauzei;
 - instanța judecătorească constată lipsa ei la dosar;
 - o parte a cerut termen pentru prezentarea probei, iar cealaltă nu a obiectat.
196. Citațiile trimise la sediul persoanelor juridice și nerecepționate se consideră înmânate:
- chiar dacă destinatarul nu a reclamat corespondența de la oficiul poștal;
 - chiar dacă destinatarul și-a schimbat sediul;

- c. doar dacă destinatarul este reclamant.
197. Refuzul persoanei de a primi citația sau înștiințarea:
- a. determină necesitatea de citare/înștiințare repetată;
 - b. determină necesitatea de citare/înștiințare prin aviz public;
 - c. nu împiedică judecarea cauzei în lipsa celui vizat.
198. Hotărârea judecătorească constă din:
- a. partea descriptivă și partea dispozitivă;
 - b. motivare și partea dispozitivă;
 - c. partea introductivă și partea dispozitivă.
199. În dispozitivul hotărârii judecătorești instanța de judecată se va referi în mod obligatoriu la:
- a. anularea măsurilor de asigurare, în cazul respingerii acțiunii;
 - b. autorizarea pătrunderii forțate a executorului judecătoresc în cazul admiterii acțiunii;
 - c. menținerea măsurilor de asigurare în cazul admiterii acțiunii.
200. Omisiunea instanței de judecată de a se expune referitor la cererea pârâtului de compensare a cheltuielilor de asistență juridică poate fi remediată prin:
- a. casarea hotărârii și transmiterea cauzei la rejudecare;
 - b. adoptarea hotărârii suplimentare;
 - c. corectarea erorii/omisiunii prin încheiere.
201. În hotărârea adoptată în privința mai multor pârâți:
- a. instanța judecătorească menționează expres întinderea obligațiilor fiecăruia sau caracterul solidar al răspunderii;
 - b. caracterul solidar al răspunderii se subînțelege;
 - c. natura obligației civile determină și forma răspunderii.
202. Instanța de judecată apreciază fiecare probă din punct de vedere:
- a. al suficienței;
 - b. al veridicității;
 - c. al originalității.
203. Prin încheierea de explicare a hotărârii, fără a se modifica cuprinsul hotărârii:
- a. pot fi excluse dispozițiile contradictorii din hotărâre;
 - b. pot fi modificate dispozițiile contradictorii din hotărâre;
 - c. pot fi substituie dispozițiile contradictorii din hotărâre.
204. Este cu executare imediată:
- a. ordonanța de încasare a salariului calculat, dar neplătit salariatului, în mărimea unui salariu mediu;
 - b. ordonanța prin care debitorul este obligat la plata unui salariu mediu pentru absență forțată de la lucru, în cazul reintegrării în serviciu;
 - c. hotărârea prin care pârâtul este obligat la repararea prejudiciului moral cauzat prin vătămare a integrității corporale sau prin o altă vătămare a sănătății ori prin deces.

205. Instanța judecătorească poate suspenda procesul în cazul în care:
- părțile au inițiat o procedură de mediere;
 - au încetat împuternicirile tutorelui sau curatorului;
 - a fost ridicată excepție de neconstituționalitate.
206. Instanța judecătorească este obligată să suspende procesul în cazul în care:
- pârâtul îndeplinește serviciul militar;
 - părțile au inițiat o procedură de mediere;
 - a fost ridicată excepție de neconstituționalitate.
207. Reluarea procesului suspendat se dispune:
- de către instanța care examinează cauza;
 - de către instanța ierarhic superioară;
 - de către instituția care a determinat temeiul de suspendare.
208. Încheierea de respingere a cererii de suspendare a procesului civil:
- poate fi atacată cu recurs;
 - nu se supune recursului separat;
 - poate fi anulată, la cererea părților, de instanța care a adoptat-o.
209. Instanța de judecată va dispune încetarea procesului civil în cazul în care:
- partea în proces persoană fizică decedează;
 - cauza nu urmează a fi examinată în procedură civilă;
 - cererea este depusă de o persoană neîmputernicită.
210. Încetarea procesului într-o cauză de divorț presupune inadmisibilitatea adresării repetate:
- a aceluiași soț cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri;
 - a soțului în timpul sarcinii soției sau în decursul unui an de la nașterea copilului;
 - a soțului care a renunțat la cererea de divorț.
211. Cererea se scoate de pe rol, dacă:
- există o convenție de arbitraj prin care părțile decid să soluționeze litigiul pe cale arbitrală, iar pârâtul, în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, a ridicat obiecții împotriva soluționării litigiului în judecată;
 - există o convenție de arbitraj prin care părțile decid să soluționeze litigiul pe cale arbitrală;
 - într-un litigiu între aceleași părți cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri s-a emis o hotărâre arbitrală.
212. Cererea privind anularea încheierii de scoatere a cererii de pe rol se soluționează:
- de instanța ierarhic superioară;
 - în termen de 15 zile de la depunere;
 - fără citarea participanților la proces.
213. Încheierile emise în camera de deliberare:
- se consemnează în procesul-verbal al ședinței de judecată;
 - se pronunță public în ședință de judecată;

- c. pot fi atacate cu recurs.
214. Pe perioada acțiunii ordonanței de protecție în privința victimei cu copii:
- a. aceștia se vor afla cu părintele-victimă, indiferent dacă copiii sunt incluși sau nu în ordonanța de protecție;
 - b. aceștia se vor afla cu părintele-victimă, doar dacă copiii sunt incluși în ordonanța de protecție;
 - c. instanța de judecată va decide cu care dintre părinți vor sta copiii.
215. Sunt definitive hotărârile judecătorești:
- a. care sunt cu executare imediată;
 - b. emise în primă instanță, supuse apelului, după examinarea cauzei în apel;
 - c. emise în primă instanță, contestate cu apel, fără drept de recurs.
216. Nu pot fi examinate în procedură scrisă (procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă):
- a. litigiile cu privire la drepturile nepatrimoniale;
 - b. litigiile bazate pe contracte de asigurare;
 - c. litigiile cu privire la drepturile reale.
217. Cererile cu valoare redusă se soluționează:
- a. într-un termen rezonabil;
 - b. într-un termen de cel mult 6 luni de la data acceptării în procedură a cererii;
 - c. într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii.
218. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție a victimei violenței în familie poate fi depusă în instanța de judecată:
- a. doar de către victimă personal;
 - b. de către orice persoană care cunoaște despre aplicarea violenței în familie;
 - c. de către organul de asistență socială, la solicitarea victimei.
219. Reclamanții în acțiunile privind aplicarea măsurilor de protecție și în acțiunile privind repararea prejudiciului material și/sau moral cauzat prin acte de violență în familie:
- a. sunt scutiți de plata taxei de stat, dar plătesc taxa de timbru;
 - b. se scutesc de taxa de stat și de taxa de timbru;
 - c. trebuie să plătească atât taxa de stat cât și taxa de timbru.
220. Hotărârea asupra acțiunii posesorii:
- a. poate fi contestată cu apel în termen de 10 zile;
 - b. se supune numai recursului;
 - c. nu se supune niciunei căi de atac.
221. Pârâțul în acțiunea posesorie nu poate introduce o acțiune privind fondul dreptului până când hotărârea judecătorească prin care se admite acțiunea posesorie:
- a. nu rămâne definitivă și nu este executată;
 - b. nu rămâne definitivă;
 - c. nu este executată.
222. Cererea privind confiscarea averii nejustificate este depusă de:

- a. Autoritatea Națională de Integritate;
 - b. Procurorul General sau adjuncții lui;
 - c. procuror sau Autoritatea Națională de Integritate.
223. Cererile de suspendare sau retragere a actelor permissive ce vizează activitatea de întreprinzător se depun la instanța judecătorească:
- a. care a emis hotărârea de suspendare;
 - b. în a cărei rază teritorială își are sediul întreprinzătorul;
 - c. Agenția Servicii Publice, Direcția licențiere a unităților de drept.
224. Se examinează în procedură specială cauzele cu privire la:
- a. uzucapiunea dreptului contrar cuprinsului registrului de publicitate;
 - b. retragerea actului permisiv ce vizează activitatea de întreprinzător;
 - c. contestarea paternității.
225. Dacă s-au formulat opoziții la cererea de uzucapiune, acestea vor fi comunicate petiționarului:
- a. pentru a formula referință potrivit dispozițiilor de drept comun;
 - b. pentru a-și revedea pretențiile;
 - c. pentru a renunța la cerere.
226. În procedură specială se examinează cauzele privind constatarea faptelor cu valoare juridică ce se referă la:
- a. recunoașterea paternității;
 - b. contestarea paternității;
 - c. stabilirea paternității.
227. Instanța judecătorească constată faptul cu valoare juridică în cazul în care:
- a. petiționarul a pierdut actele prin care a fost stabilit faptul respectiv;
 - b. petiționarul a pierdut termenul de adresare la autoritatea competentă în stabilirea/constatarea faptului;
 - c. constatarea faptului nu este legată de soluționarea unui litigiu de drept ce ține de competența instanțelor judecătorești.
228. Cauzele de desfacere a adopției se examinează:
- a. în procedură generală;
 - b. în procedură specială;
 - c. în termen de 6 luni de la depunerea cererii.
229. Adoptatorul, cetățean al Republicii Moldova, domiciliat în străinătate sau cetățean străin care dorește să adopte un copil domiciliat în Republica Moldova depune cerere de încuviințare a adopției:
- a. la Curtea de Apel Chișinău;
 - b. la judecătoria din raza domiciliului copilului adoptabil;
 - c. la curtea de apel din raza domiciliului copilului adoptabil.
230. Cererea privind înapoierea copilului în statul reședinței sale obișnuite se examinează:
- a. în ședință secretă;

- b. în ședință închisă;
 - c. în ședință publică.
231. Hotărârea judecătorească emisă în baza cererii privind înapoierea copilului în statul reședinței sale obișnuite sau privind exercitarea dreptului de vizitare a copilului:
- a. nu se supune niciunei căi de atac;
 - b. poate fi atacată cu recurs;
 - c. poate fi atacată cu apel în termen de 14 zile.
232. La examinarea cererii privind declararea capacității depline de exercițiu (emancipare) participă în mod obligatoriu reprezentantul:
- a. instituției de învățământ în care studiază minorul;
 - b. autorității tutelare;
 - c. angajatorului petiționarului minor.
233. Cererea privind declararea persoanei decedate depusă până la expirarea termenului stabilit de legea civilă:
- a. se respinge ca neîntemeiată;
 - b. se respinge ca pripită;
 - c. se restituie petiționarului fără examinare.
234. În cazul apariției persoanei declarate dispărută fără veste prin hotărâre, instanța judecătorească:
- a. adoptă o încheiere de corectare a erorii din hotărârea prin care s-a declarat persoana dispărută;
 - b. anulează hotărârea anterioară printr-o nouă hotărâre;
 - c. anulează hotărârea anterioară în ordine de apel și trimite cauza la rejudecare în instanța de fond.
235. La cererea oricărei persoane interesate, instanța de judecată poate dispune ca examinarea cererii de pornire a procesului privind măsura de ocrotire să se desfășoare:
- a. în procedură scrisă;
 - b. în contradictoriu;
 - c. în procedură simplificată.
236. Audierea persoanei în privința căreia se solicită instituirea măsurii de ocrotire are loc:
- a. în ședință secretă;
 - b. în ședință închisă;
 - c. obligatoriu în prezența unei persoane de încredere pe care a ales-o.
237. La instituirea măsurii de ocrotire judiciare instanța de judecată se pronunță în mod obligatoriu cu privire la:
- a. programul de vizite al persoanei ocrotite;
 - b. componența consiliului de familie;
 - c. privarea de dreptul la vot.
238. Hotărârea judecătorească prin care se respinge cererea de instituire a unei măsuri de ocrotire judiciară poate fi atacată cu apel:
- a. doar de către petiționar;

- b. doar de către persoana în privința căreia se solicită instituirea măsurii de ocrotire;
 - c. de orice persoană interesată.
239. Dacă starea psihică nu permite persoanei să se prezinte în instanță judecătorească, cererea de spitalizare fără liberul consimțământ este examinată:
- a. la locul aflării persoanei;
 - b. în lipsa persoanei, dar cu participarea obligatorie a avocatului;
 - c. în staționarul de psihiatrie.
240. Hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat o acțiune posesorie:
- a. are autoritate de lucru judecat într-o acțiune ulterioară privitoare la fondul dreptului;
 - b. nu are autoritate de lucru judecat într-o acțiune ulterioară privitoare la fondul dreptului;
 - c. are autoritate de lucru judecat într-o acțiune ulterioară privitoare la fondul dreptului, doar dacă se dispută între aceleași părți.
241. Hotărârea judecătorească privind uzucapiunea dreptului contrar cuprinsului registrului de publicitate:
- a. poate fi atacată cu apel, iar decizia instanței de apel se supune recursului;
 - b. poate fi atacată cu apel, iar decizia instanței de apel nu se supune recursului;
 - c. poate fi atacată cu recurs.
242. Cererea de constatare a inexactității înscririlor din registrele de stare civilă se examinează, de principiu:
- a. fără citarea petiționarului și a altor persoane interesate;
 - b. în procedură scrisă;
 - c. în procedură simplificată.
243. Dacă cererea de reconstituire a procedurii judiciare pierdute s-a făcut cu recredință, petiționarul este obligat:
- a. la plata cheltuielilor de judecată;
 - b. la plata despăgubirilor;
 - c. la compensarea cheltuielilor suportate de ceilalți participanți.
244. Dacă materialele adunate nu sunt suficiente pentru reconstituirea hotărârii procedurii judiciare pierdute, instanța judecătorească:
- a. încetează procesul;
 - b. scoate cererea de pe rol;
 - c. continuă examinarea cererii.
245. Se emite ordonanță judecătorească în cazul în care pretenția:
- a. se referă la despăgubiri pentru daune;
 - b. urmărește perceperea salariului sau unor alte drepturi calculate, dar neplătite salariatului;
 - c. rezultă din nerestituirea unor bunuri luate în comodat.
246. În cazul în care cererea creditorului privind eliberarea ordonanței judecătorești nu este acceptată:

- a. creditorului i se restituie taxa de stat;
 - b. creditorului i se restituie taxa de stat și taxa de timbru;
 - c. creditorului i se restituie taxa de timbru.
247. Judecătorul refuză să primească cererea de eliberare a ordonanței judecătorești, dacă:
- a. pretenția este formulată față de mai mulți debitori;
 - b. pretenția este formulată de mai mulți creditori;
 - c. debitorul nu recepționează corespondența la adresa de domiciliu.
248. Ordonanța judecătorească se eliberează în termen de:
- a. 10 zile de la data depunerii cererii în judecată;
 - b. 5 zile de la data depunerii cererii în judecată;
 - c. 5 zile de la data acceptării cererii pe rolul instanței de judecată.
249. Renunțarea la cererea introductivă până la adoptarea unei hotărâri de intentare a procesului de insolvență sau de respingere a cererii introductive va conduce la:
- a. încetarea procesului, doar dacă renunțarea nu contravine legii și nu încalcă drepturile și interesele legitime ale altor persoane;
 - b. scoaterea cererii de pe rol, doar dacă renunțarea nu contravine legii și nu încalcă drepturile și interesele legitime ale altor persoane;
 - c. restituirea cererii introductive, doar dacă renunțarea nu contravine legii și nu încalcă drepturile și interesele legitime ale altor persoane.
250. Termenul de apel:
- a. suspendă executarea hotărârii pronunțate în primă instanță în toate cazurile;
 - b. suspendă executarea hotărârii pronunțate în primă instanță, cu excepția cazurilor prevăzute de lege;
 - c. nu suspendă executarea hotărârii pronunțate în primă instanță, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.
251. Apelul incident se depune nu mai târziu de data:
- a. depunerii referinței la cererea de apel;
 - b. expirării termenului acordat de instanța de apel;
 - c. începerii examinării apelului.
252. Cererea de apel se restituie în cazul în care:
- a. nu a fost achitată taxa de stat pentru înaintarea cererii de apel;
 - b. apelantul solicită restituirea apelului după începerea dezbaterii cauzei în fond în instanța de apel;
 - c. în virtutea legii, hotărârea nu poate fi atacată în apel.
253. Participanții la proces au dreptul să prezinte probe noi în instanța de apel, în condițiile art. 119¹ CPC, dacă:
- a. acestea prezintă o informație importantă pentru soluționarea justă a cauzei;
 - b. nu au avut posibilitatea să participe la examinarea cauzei în instanța de fond;
 - c. acestea nu au fost reclamate de către prima instanță la cererea participanților.

254. Instanța de apel este în drept să admită apelul, să caseze integral hotărârea primei instanțe și să trimită cauza spre rejudecare în primă instanță doar în cazul în care:
- cauza a fost examinată cu încălcarea competenței jurisdicționale;
 - instanța de fond a interpretat eronat legea;
 - instanța de fond a aplicat eronat analogia legii sau analogia dreptului.
255. Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii judecătorești este de:
- 15 zile de la comunicarea încheierii;
 - 15 zile de la adoptarea încheierii;
 - 15 zile de la pronunțarea încheierii.
256. Pentru cererile de recurs împotriva hotărârilor judecătorești se achită taxa de stat în mărime de:
- 75% din taxa de stat achitată în prima instanță;
 - 70% din taxa de stat achitată în prima instanță;
 - 50% din taxa de stat achitată în prima instanță.
257. Hotărârea susceptibilă de apel și de recurs poate fi atacată direct cu recurs dacă părțile consimt expres în fața primei instanțe că renunță la apel:
- prin declarație verbală consemnată în procesul-verbal;
 - prin declarații scrise;
 - prin tranzacție.
258. Urmare a examinării cererii de revizuire, instanța de judecată va adopta unul din următoarele acte de dispoziție:
- hotărâre de admitere sau respingere a cererii de revizuire;
 - încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind neîntemeiată;
 - încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.
259. Obiectul și temeiul acțiunii civile în procesele cu element de extraneitate sunt determinate de:
- legislația națională a Republicii Moldova;
 - legea statului al cărui cetățean este reclamantul;
 - legea care reglementează fondul raportului juridic litigios.
260. De competența instanțelor judecătorești ale Republicii Moldova sunt procesele cu element de extraneitate în care:
- acțiunea ce rezultă din îmbogățirea fără justă cauză a avut loc în Republica Moldova;
 - pârâtul are bunuri și pe teritoriul Republicii Moldova;
 - pârâtul, în acțiunea ce rezultă din îmbogățirea fără justă cauză, este cetățean al Republicii Moldova.
261. Mijloacele de probă pentru dovedirea unui act juridic în procesele civile cu element de extraneitate sunt cele prevăzute de:
- legea locului unde a fost încheiat actul juridic sau de legea aleasă de părți, dacă ele au dreptul să o aleagă;
 - legea națională Republicii Moldova;
 - legea care reglementează fondul raportului juridic litigios.

262. Cererea de desființare a hotărârii arbitrale se soluționează prin:
- încheiere;
 - hotărâre;
 - ordonanță.
263. Cererea de eliberare a titlului de executare silită a hotărârii arbitrale se examinează de instanța:
- care ar fi fost competentă să examineze cauza civilă în lipsa clauzei de arbitraj;
 - competentă în raza teritorială în care își are domiciliul/sediul partea în arbitraj care a avut câștig de cauză;
 - competentă în raza teritorială în care își are domiciliul/sediul pârâtul.
264. Judecătorul refuză confirmarea tranzacției prin care părțile previn un proces civil, dacă:
- tranzacția a fost semnată de una dintre părți, prin intermediul reprezentantului;
 - tranzacția nu a fost încheiată la mediator;
 - tranzacția încalcă interesele statului.
265. Cererea de confirmare a tranzacției, prin care părțile previn un proces civil, și de eliberare a titlului de executare silită se depune în scris de către:
- mediator;
 - una din părțile procesului de mediere;
 - părțile procesului de mediere, de comun acord.
266. Constituie documente executorii:
- hotărârile arbitrale prin care se aprobă tranzacțiile;
 - hotărârile instanței de judecată în cauzele civile de drept comun;
 - contractele de gaj.
267. Termenul de prescripție pentru prezentarea documentului executoriu spre executare se întrerupe prin:
- intentarea procedurii de executare;
 - executarea benevolă a documentului executoriu;
 - depunerea cererii de revizuire a hotărârii;
268. Executarea silită a documentelor executorii se efectuează:
- exclusiv de către executorul judecătoresc;
 - de organele de poliție, organul de probațiune sau executorul judecătoresc;
 - de către autoritățile publice locale de la domiciliul/sediul debitorului.
269. Strămutarea documentului executoriu se dispune de către:
- Uniunea națională a executorilor judecătorești;
 - executorul judecătoresc;
 - instanța de judecată.
270. Nu se admite întoarcerea executării în cauzele:
- de reparare a prejudiciului cauzat prin vătămarea sănătății;
 - de reparare a prejudiciului cauzat prin infracțiune;
 - de reparare e prejudiciului moral.

271. Cererea privind accelerarea procedurii de judecare a cauzei civile se examinează:
- fără citarea părților;
 - cu participarea părților;
 - cu citarea părților, dar neprezentarea lor nu împiedică examinarea.
272. Încheierea prin care instanța decide asupra cererii privind accelerarea procedurii de judecare a cauzei civile:
- se atacă cu recurs separat;
 - se contestă odată cu fondul cauzei;
 - nu se supune niciunei căi de atac.
273. În procedura civilă se judecă în mod prioritar:
- cauzele privind retrocedarea bunurilor confiscate;
 - cauzele privind confiscarea bunurilor provenite din activități infracționale;
 - cauzele privind contestarea acțiunilor sau inacțiunilor autorităților publice.
274. Dacă reclamantul și pârâtul nu s-au prezentat în judecată din motive neîntemeiate și dacă niciuna dintre părți nu a cerut examinarea cauzei în absența sa:
- instanța scoate cererea de pe rol;
 - instanța amână procesul;
 - instanța examinează cauza pe fond.
275. 275. Instanța de judecată poate amâna judecarea cauzei din cauza neprezentării motivate a reprezentantului participantului la proces:
- o singură dată;
 - dacă sunt prezentate acte doveditoare odată cu cererea de amânare;
 - dacă la ședință nu este prezent participantul reprezentat.
276. 276. Corespondența și comunicările telegrafice pot fi citite și cercetate de instanța de judecată:
- de fiecare dată în ședință publică;
 - doar în ședință închisă;
 - în ședință publică, numai cu consimțământul corespondenților.
277. Cererea de adoptare a unei hotărâri suplimentare:
- se impune cu taxă de stat și taxă de timbru, în condiții generale;
 - se condiționează de plata taxei de timbru;
 - nu se impune cu taxă de stat.
278. Explicarea hotărârii se face:
- în ședință de judecată;
 - fără participarea părților;
 - cu participarea părții care a solicitat explicarea.
279. Urmează a fi executate imediat ordonanța sau hotărârea judecătorească:
- privind repararea prejudiciului moral în litigiile de muncă;
 - privind încasarea unui salariu mediu pentru absență forțată de la lucru, în cazul reintegrării în serviciu;

- c. prin care este încasat salariul pentru perioada absenței forțate de la muncă.
280. Hotărârea judecătorească se execută imediat:
- a. în cazul reparației sub formă de prestații bănești periodice a prejudiciilor cauzate prin vătămare a integrității corporale;
 - b. în cazul reparării prejudiciului cauzat bunurilor unei persoane fizice cu dezabilități;
 - c. în cazul admiterii cererii de divorț cu o persoană declarată dispărută fără urmă.
281. Când cererea urmează a fi judecată în procedură penală, instanța de judecată:
- a. scoate cererea de pe rol;
 - b. încetează procesul;
 - c. suspendă procesul.
282. Dacă în privința litigiului pus pe rol există deja o hotărâre judecătorească irevocabilă între aceleași părți, cu privire la același obiect și pe aceleași temeieri, instanța:
- a. scoate cererea de pe rol;
 - b. suspendă procesul;
 - c. încetează procesul.
283. Dacă instanța admite renunțarea reclamantului la acțiune și încetează procesul civil:
- a. reclamantul are dreptul la restituirea taxei de stat;
 - b. reclamantul are dreptul la restituirea taxei de stat și taxei de timbru;
 - c. reclamantul nu are dreptul la restituirea taxei de stat.
284. Dacă părțile au solicitat examinarea cauzei de către judecata arbitrală, în condițiile legii, instanța:
- a. strămută cauza la judecata arbitrală;
 - b. scoate cererea de pe rol;
 - c. examinează cauza civilă în fond.
285. Dacă soțul a înaintat o acțiune de desfacere a căsătoriei cu consimțământul soției însărcinate, instanța:
- a. examinează cauza în lipsa unor incidente de procedură generate de acest aspect;
 - b. scoate cererea de pe rol;
 - c. suspendă examinarea cauzei până la nașterea copilului.
286. Dacă părțile citate, conform legii, nu s-au prezentat la ședința de judecată după a doua citare, instanța:
- a. scoate cererea de rol;
 - b. amână procesul și le citează repetat;
 - c. examinează cauza în fond.
287. Instanța poate suspenda procesul, dacă:
- a. reclamantul este în proces de insolvență;
 - b. domiciliul pârâtului nu este cunoscut;
 - c. s-a dispus efectuarea unei expertize.

288. Instanța va respinge cererea de motivare a hotărârii judecătorești, dacă:
- participantul la proces solicită motivarea după 30 de zile de la comunicarea hotărârii;
 - participantul la proces depune apel în termen de 30 de zile de la pronunțarea hotărârii;
 - hotărârea urmează să fie recunoscută și executată pe teritoriul altui stat.
289. Hotărârea suplimentară se emite, dacă:
- instanța nu a rezolvat problema repartizării cheltuielilor de judecată;
 - la adoptarea hotărârii a fost comisă o greșeală de calcul evidentă;
 - instanța a aplicat eronat legea.
290. Dreptul la ultima replică îl au:
- pârâtul și reprezentantul lui;
 - reclamantul și reprezentantul lui;
 - intervenientul accesoriu și reprezentantul lui.
291. Semnarea hotărârii integrale sau a dispozitivului ei de către judecătorul care are opinie separată:
- se decide de președintele completului;
 - este obligatorie;
 - nu este admisă.
292. Dispozitivul hotărârii nu trebuie să cuprindă:
- concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acțiunii;
 - calea și termenul de atac al hotărârii;
 - indicarea succintă a pretențiilor reclamantului, a obiecțiilor pârâtului și a explicațiilor celorlalți participanți la proces.
293. Printr-o hotărâre suplimentară nu pot fi soluționate următoarele chestiuni:
- instanța nu s-a pronunțat asupra unei pretenții în a cărei privință participanții la proces au prezentat probe și au dat explicații;
 - instanța a admis în hotărâre erori materiale sau de calcul evidente;
 - instanța nu a rezolvat problema repartizării între părți a cheltuielilor de judecată.
294. Cererea de constatare a faptului de posesiune, folosință și dispoziție a unui bun imobil în drept de proprietate se depune:
- la instanța judecătorească de la domiciliul sau sediul petiționarului;
 - la instanța de la locul de aflare a bunului imobil;
 - la instanța judecătorească de la domiciliul sau sediul reclamantului.
295. În ordinea procedurii speciale poate fi constatat faptul:
- valabilității unui contract civil;
 - întreținerii persoanei;
 - ineficienței actului juridic civil.

296. Instanța de judecată poate dispune drept măsură de protecție în cazurile de violență în familie:
- stabilirea unui regim temporar agresorului de vizitare a copiilor săi minori;
 - obligarea agresorului de a nu părăsi localitatea;
 - obligarea agresorului de a contribui la întreținerea victimei.
297. Termenul de aplicare a măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie este de:
- cel mult 3 luni;
 - cel puțin 3 luni;
 - cel mult 30 de zile.
298. Cererea de suspendare sau retragere a actului permisiv ce vizează activitatea de întreprinzător se examinează în termen:
- de 5 zile lucrătoare de la data depunerii;
 - de 5 zile lucrătoare de la data acceptării;
 - de 15 zile lucrătoare de la data depunerii.
299. În cazul procedurii în ordonanță, dacă debitorul este în afara jurisdicției instanțelor judecătorești ale Republicii Moldova, judecătorul:
- refuză primirea cererii;
 - restituie cererea;
 - scoate cererea de pe rol.
300. Termenul în care debitorul poate înainta obiecții asupra ordonanței judecătorești este de:
- 30 de zile de la emiterea ordonanței;
 - 15 zile de la adoptarea ordonanței;
 - 10 zile de la primirea copieii ordonanței.
301. Încheierea instanței prin care au fost respinse obiecțiile debitorului împotriva ordonanței judecătorești:
- se atacă cu recurs în termen de 10 zile;
 - se atacă cu recurs în termen de 15 zile;
 - nu se supune niciunei căi de atac.
302. În cazul admiterii obiecțiilor depuse de către debitor asupra ordonanței judecătorești, judecătorul adoptă:
- ordonanță;
 - încheiere;
 - hotărâre.
303. Încheierea prin care instanța de judecată admite obiecțiile debitorului și anulează ordonanța judecătorească:
- poate fi contestată cu recurs;
 - nu se supune niciunei căi de atac;
 - poate fi contestată, doar dacă s-a anulat ordonanța deja executată.
304. Hotărârile și încheierile instanței de insolvență sunt definitive și executorii:
- din momentul pronunțării;

- b. din momentul expirării termenului de atac;
 - c. din data comunicării.
305. Termenul de apel împotriva hotărârii judecătorești prin care se instituie o măsură de ocrotire judiciară începe să curgă:
- a. în privința persoanelor cărora hotărârea trebuie să le fie comunicată – din data aducerii la cunoștință;
 - b. peste 5 zile de la pronunțare;
 - c. din data pronunțării, dacă hotărârea a fost pronunțată la sediul instanței.
306. Apelul declarat în cauzele de insolvabilitate:
- a. suspendă executarea hotărârilor până la soluționare;
 - b. suspendă executarea hotărârilor, dacă Legea insolvabilității nu prevede altfel;
 - c. nu suspendă executarea hotărârilor instanței de insolvabilitate.
307. Apelul declarat împotriva hotărârii se consideră declarat și împotriva:
- a. hotărârii suplimentare;
 - b. încheierilor date în cauza respectivă;
 - c. încheierilor adoptate de instanța de judecată după adoptarea hotărârii.
308. 308. Dobânzile, ratele și veniturile ajunse la termen, după emiterea hotărârii în primă instanță:
- a. pot fi solicitate în apel, indiferent de motiv;
 - b. nu pot fi solicitate în apel;
 - c. pot fi solicitate, dacă se probează că în prima instanță a fost imposibil să fie cerute.
309. Pentru confirmarea tranzacției încheiate în afara procesului civil de către instanța de judecată:
- a. se plătește taxă de stat în mărime de 200 lei;
 - b. nu se plătește taxă de stat;
 - c. se plătește taxă de stat în mărime de 500 lei.
310. Neprezentarea în ședința de judecată a apelantului sau a reprezentantului citat despre locul, data și ora ședinței:
- a. face imposibilă judecarea apelului în continuare;
 - b. are ca efect restituirea cererii de apel;
 - c. nu împiedică judecarea apelului.
311. Dacă instanța de fond a soluționat problema drepturilor unor persoane neantrenate în proces, instanța de apel:
- a. va dispune atragerea acestor persoane în proces la examinarea cauzei în apel;
 - b. va casa hotărârea contestată și va remite cauza la rejudecare în prima instanță;
 - c. va respinge apelul și va menține hotărârea primei instanței, dacă atragerea persoanelor în proces nu a fost invocată de părți.
312. Actul jurisdicțional al instanței de apel prin care se rezolvă fondul apelului se emite sub formă de:
- a. decizie;

- b. încheiere;
 - c. hotărâre.
313. Recursul împotriva încheierii judecătorești se depune la:
- a. instanța a cărei încheiere se atacă;
 - b. instanța de recurs;
 - c. instanța aleasă de recurent.
314. Recursul împotriva încheierii se examinează:
- a. fără examinarea admisibilității;
 - b. cu examinarea admisibilității;
 - c. cu examinarea admisibilității doar la Curtea Supremă de Justiție.
315. Examinarea recursului împotriva încheierii are loc:
- a. cu participarea părților;
 - b. fără participarea părților;
 - c. cu participarea părților doar la Curtea Supremă de Justiție.
316. Modul de executare a tranzacției aprobate de instanța judecătorească:
- a. poate fi modificat de instanța de judecată prin încheiere;
 - b. poate fi modificat de executorul judecătoresc în cadrul procedurii de executare;
 - c. nu poate fi modificat.
317. Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:
- a. hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale;
 - b. instanța judecătorească a interpretat legea în mod eronat;
 - c. instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces.
318. În cazul în care persoana care a înaintat recurs împotriva deciziei instanței de apel nu este în drept să-l declare, instanța de recurs:
- a. va respinge cererea de recurs;
 - b. va declara recursul inadmisibil;
 - c. va restitui cererea de recurs.
319. Recursul declarat împotriva unei decizii privind demolarea unei construcții:
- a. este suspensiv de executare;
 - b. nu este suspensiv de executare;
 - c. este suspensiv de executare, doar dacă recurentul a dat garanții suficiente.
320. Încheiere de anulare a măsurilor de asigurare a acțiunii, ca urmare a nedepunerii cauțiunii de către reclamant în termenul stabilit de instanța de judecată:
- a. se execută imediat;
 - b. se execută după examinarea recursului;
 - c. se execută după ce devine irevocabilă.
321. Instanța care judecă recursul împotriva deciziilor instanței de apel:
- a. este în drept să administreze dovezi noi;

- b. este în drept să administreze doar probele care au devenit cunoscute după adoptarea hotărârii;
 - c. nu este în drept să administreze dovezi noi.
322. Cererea de revizuire în care nu sunt indicate temeiurile prevăzute la art. 449 CPC:
- a. se respinge;
 - b. se lasă fără curs;
 - c. se restituie.
323. Cererea de revizuire împotriva unei hotărâri care, fiind supusă căilor de atac, a fost menținută, modificată sau casată, emițându-se o nouă hotărâre, se soluționează de:
- a. Curtea Supremă de Justiție;
 - b. instanța care a menținut, a modificat hotărârea sau a emis o nouă hotărâre;
 - c. instanța superioară instanței care s-a pronunțat asupra fondului.
324. Cererea de revizuire declarată în cazul în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, printr-o hotărâre, o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale care poate fi remediată, cel puțin parțial, prin anularea hotărârii pronunțate de o instanță de judecată națională se depune:
- a. în termen de 6 luni din ziua când persoana interesată a luat cunoștință de hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului;
 - b. în termen de 6 luni de la pronunțarea hotărârii sau deciziei Curții Europene a Drepturilor Omului;
 - c. în termen de 3 luni de la pronunțarea hotărârii sau deciziei Curții Europene a Drepturilor Omului.
325. Hotărârile judecătorești pot fi contestate cu apel în termen de 30 de zile:
- a. de la comunicarea dispozitivului;
 - b. de la pronunțarea dispozitivului;
 - c. din data în care partea interesată a aflat despre hotărâre.
326. În cazul retragerii recursului de către recurent, instanța:
- a. încetează procedura în recurs printr-o încheiere;
 - b. încetează procedura în recurs prin decizie;
 - c. restituie cererea de recurs.
327. în cazul în care reclamantul și-a retras acțiunea civilă la faza judecării cauzei în procesul penal și retragerea a fost acceptată de instanță:
- a. procesul civil încetează;
 - b. procesul civil se suspendă;
 - c. cererea se scoate de pe rol.
328. Nu sunt în drept să declare apel:
- a. părțile;
 - b. intervenienții accesorii;
 - c. persoanele care nu sunt participante la proces, dar care, prin hotărâre judecătorească, sunt lezate în drepturi.

329. Dacă în apel reclamantul renunță la acțiune sau încheie o tranzacție de împăcare cu pârâțul, instanța de apel, în caz de admitere a cererii:
- dispune scoaterea cererii de pe rol;
 - anulează hotărârea primei instanțe și dispune încetarea procesului;
 - dispune încetarea procedurii în apel, cu menținerea hotărârii atacate.
330. Raportul asupra cauzei prezentat de președintele de ședință la începerea judecării cauzei în fond se referă, *inter alia*, la:
- probele prezentate de participanții la proces;
 - circumstanțele de drept invocate de părți;
 - temeiurile de fapt și de drept din acțiune.
331. Completul de judecată care trebuie să decidă asupra admisibilității recursului împotriva deciziilor instanței de apel este compus din:
- 5 judecători;
 - 3 judecători;
 - un judecător căruia i s-a repartizat cererea.
332. Instanța de recurs, la examinarea recursurilor împotriva deciziilor pronunțate în apel, va verifica din oficiu, dacă:
- a fost aplicată corect legea materială;
 - instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane neantrenate în proces;
 - nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei în fond.
333. În cazul în care greșierul este înlocuit din oficiu cu un alt greșier, instanța de judecată pronunță o încheiere:
- care poate fi atacată odată cu fondul cauzei;
 - susceptibilă recursului;
 - nesusceptibilă de atac.
334. Instanța va refuza încuviințarea executării silite a hotărârii judecătorești străine, dacă:
- hotărârea judecătorească străină vine în contradicție cu unele norme de drept material ale Republicii Moldova;
 - instanța străină a dat o apreciere greșită probelor administrate pe dosar;
 - executarea hotărârii judecătorești străine poate prejudicia suveranitatea Republicii Moldova.
335. Cererea de recunoaștere și executare a hotărârii arbitrale străine se supune taxei de stat și/sau taxei de timbru:
- se supune taxei de stat și/sau taxei de timbru;
 - se supune doar taxei de timbru;
 - nu se supune taxei de stat și/sau taxei de timbru.
336. Hotărârea judecătorească străină poate fi înaintată spre executare silită în Republica Moldova în termen de:
- 3 ani de la data rămânerii ei definitive, potrivit legii statului în care a fost pronunțată;

- b. 3 ani de la data rămânerii ei irevocabile, potrivit legii statului în care a fost pronunțată;
 - c. 3 ani de la data emiterii hotărârii, potrivit legii statului în care a fost pronunțată.
337. Participanții la procesul de executare pot contesta actul de executare întocmit de executorul judecătoresc:
- a. în termen de 6 luni;
 - b. în termen de 30 de zile;
 - c. în termen de 15 zile.
338. Confirmarea de către instanța de judecată a procesului-verbal al licitației desfășurate de executorul judecătoresc are loc:
- a. în cazul în care solicită creditorul;
 - b. în cazul în care solicită debitorul;
 - c. în cazul în care dreptul de proprietate asupra bunului adjudecat la licitație trebuie să fie supus înregistrării de stat.
339. Termenul de prescripție pentru depunerea cererii de întoarcere a executării începe să curgă:
- a. de la data pronunțării hotărârii de respingere a acțiunii;
 - b. de la data rămânerii definitive a hotărârii de respingere a acțiunii;
 - c. de la data pronunțării deciziei prin care a fost casată hotărârea de admitere a acțiunii.
340. Instanța poate convoca părțile interesate pentru audieri în ședință la soluționarea cererilor de conformarea tranzacției încheiate în scopul prevenirii unui proces civil:
- a. cu întocmirea procesului-verbal;
 - b. fără întocmirea procesului-verbal;
 - c. cu întocmirea unui act de constatare, semnat de judecător și părți.
341. Întoarcerea executării în cauzele de încasare a pensiei de întreținere:
- a. nu se admite nici într-un caz;
 - b. se admite în toate cazurile;
 - c. nu se admite, cu excepția cazurilor când hotărârea anulată a fost întemeiată pe documente false prezentate de reclamant.
342. Reclamațiile din cererea privind contestarea actelor de executare întocmite de executorul judecătoresc se înaintează împotriva:
- a. fie executorului judecătoresc, fie creditorului/debitorului;
 - b. fie creditorului, fie debitorului;
 - c. executorului judecătoresc.
343. În cazul contestării actului întocmit de executorul judecătoresc, sarcina probațiunii este pusă pe seama:
- a. reclamantului;
 - b. executorului judecătoresc;
 - c. creditorului.

344. Interdicția debitorului de a părăsi țara se aplică:
- de instanța de judecată, la cererea creditorului;
 - de executorul judecătoresc, la cererea creditorului;
 - de judecător, la demersul executorului judecătoresc.
345. Măsurile de asigurare a acțiunii se aplică:
- în limita valorii pretențiilor din acțiune;
 - în limita valorii pretențiilor nepatrimoniale din acțiune;
 - în limita valorii pretenției principale a reclamantului.
346. Sunt irevocabile hotărârile judecătorești:
- emise în prima instanță, după expirarea termenului de apel, dacă participanții interesați nu au exercitat calea de atac corespunzătoare;
 - emise de instanța de apel, din momentul comunicării deciziei;
 - emise în prima instanță, supuse apelului, după examinarea cauzei în apel.
347. La emiterea încheierii de admitere a cererii de confirmare a tranzacției încheiate în scopul prevenirii unui proces, judecătorul:
- eliberează titlu executoriu, susceptibil de executare silită;
 - informează părțile despre posibilitatea solicitării titlului executoriu după definitivarea încheierii;
 - informează creditorul despre dreptul de a cere eliberarea titlului executoriu în termen de 15 zile de la adoptarea încheierii.
348. Instanța este în drept să suspende procesul în cazul:
- reorganizării intervenientului principal;
 - ridicării excepției de neconstituționalitate;
 - când cauza nu poate fi judecată înainte de soluționarea unei alte cauze conexe.
349. Încheierea prin care s-a dispus suspendarea procesului:
- nu se supune niciunei căi de atac;
 - este susceptibilă de recurs separat;
 - se atacă odată cu fondul cauzei.
350. Instanța nu va dispune încetarea procesului, dacă:
- reclamantul a renunțat la acțiune, renunțarea fiind admisă de instanță;
 - părțile au încheiat o tranzacție confirmată de instanță;
 - pârâtul a recunoscut acțiunea și instanța a admis recunoașterea acțiunii.
351. Dacă, în cadrul examinării cauzei de constatare a unui fapt cu valoare juridică, apare un litigiu de drept care nu ține de competența instanțelor judecătorești, instanța:
- va scoate cererea de pe rol;
 - va examina cererea de constatare a acestui fapt în procedură specială;
 - va dispune încetarea procesului.
352. Instanța de judecată emite încheierea prin care admite sau respinge cererea de aplicare a măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie:
- în termen de 3 zile de la înregistrarea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție;

- b. în termen de 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție;
 - c. în termen rezonabil.
353. Măsurile de protecție aplicate pot fi revocate de instanța de judecată, dacă:
- a. agresorul a respectat interdicțiile și obligațiile stabilite și a urmat/urmează consilierea ori tratamentul care i-au fost stabilite;
 - b. agresorul a respectat interdicțiile și obligațiile stabilite pe durata întregului termen pentru care au fost aplicate și s-a împăcat cu victima;
 - c. victima s-a împăcat cu agresorul și nu mai are nicio pretenție față de acesta.
354. În cazul finalizării procesului de mediere prin tranzacția asupra tuturor pretențiilor în instanța de apel, taxa de stat se restituie în proporție de:
- a. 100%;
 - b. 75%;
 - c. 50%.
355. În cazul încetării procedurii de apel ca urmare a retragerii apelului:
- a. taxa de stat achitată de apelant se restituie;
 - b. taxa de stat achitată de apelant se restituie, doar dacă retragerea a precedat primirea cererii de apel;
 - c. taxa de stat achitată de apelant nu se restituie.
356. Procesul privind încuviințarea examenului psihiatric fără liberul consimțământ se pornește la cererea:
- a. reprezentantului legal al persoanei fizice;
 - b. spitalului de psihiatrie;
 - c. medicului psihiatru.
357. Hotărârea judecătorească prin care se admite cererea de spitalizare în staționarul de psihiatrie fără liberul consimțământ:
- a. nu afectează capacitatea de folosință a persoanei;
 - b. nu afectează capacitatea de exercițiu a persoanei;
 - c. restrânge capacitatea de exercițiu a persoanei pe perioada aflării în staționar în măsura dispusă de instanța de judecată.
358. Examinarea cererii de recunoaștere și executare a hotărârii arbitrale străine ține de competența:
- a. Curții Supreme de Justiție;
 - b. curților de apel;
 - c. judecătorilor.
359. Duplicatul titlului executoriu se eliberează de instanța de judecată:
- a. de la locul de aflare a debitorului sau a creditorului;
 - b. de la locul de aflare a executorului judecătoresc;
 - c. care a eliberat titlul executoriu.
360. Instanța de judecată prezintă din oficiu titlul executoriu spre executare în cauzele ce țin de:
- a. evacuarea din imobil;

- b. confiscarea bunurilor;
- c. urmărirea sumelor ce urmează a fi făcute venit la stat.